

משה שפירר

שַׁנַּת אִם רְחוּקָה

לזכר אמי היקרה שרה-אסתר שטילמן

כְּאֲשֶׁר אֶת שׁוֹכְבַת לַיְשׁוֹן
(אֶת שׁוֹכְבַת לְקוֹל בְּכִי־תַנִּינִים),
אֶת תְּמִיד שֵׁם חוֹשֶׁבֶת, חוֹשֶׁשֶׁת אִמִּי
פֶּן אֶת לֹא תִרְדְּמִי.

כְּאֲשֶׁר אֶת שׁוֹכְבַת לַיְשׁוֹן
(אֶת שׁוֹכְבַת מְאֹד מְאֹחֵר),
לָךְ תְּמִיד יֵשׁ יוֹתֵר מִסֶּתֶם שְׂמִיץ רְצוֹן
שִׁיְהִיָּה כְּבָר מְחָר.

אִם אֶת כְּבָר יִשְׁנָה שֵׁם כְּעַת,
שֵׁם רְחוּק בְּקִצָּה גְּבוּל הִיקִיצָה,
– אֶת נִרְדַּפְתָּ, כְּמוֹ נִעְנַשְׁתָּ בְּחֶטָּא,
עַל חִלְקָךְ בְּבְרִיאָה.

אִם אָמַנְסָם יֵשׁ לָךְ רִגְש־אֶשֶׁם,
כִּי הִבֵּאתָ כָּךְ אוֹתִי לְעוֹלָם,
– נָא אִמְרִי וְחֹזְרִי עַל דְּבָרֶיךָ, אִמִּי
קִבֵּל עִם וְעוֹלָם.

בְּשִׁנְתָּךְ אֶת נוֹדְדָתָּ, אִמִּי
וְנוֹדְדָתָּ שִׁנְתָּךְ עַד בֵּיתִי,
אִז אָקוּם לְקִבְלָהּ, מִתְרוֹנֵן בְּלִבִּי:
"הַכְּנִסִי־נָא אִמִּי".

וְלִמְרוֹת שִׁשְׁנָתָךְ הִיא קִשָּׁה,
הַלּוּמַת חִלּוּמוֹת־בְּעַתָּה,
שֵׁם עִם שְׁחַר מִפְצִיעַ תְּקוּמִי, אִמִּי,
כִּאֵן לְבְרָא מִחֲדָשׁ אֶת יוֹמִי.

פנחס ענברי

קְדִישׁ

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא
בְּעֵלְמָה דִּי בְרָא כְרַעוּתִיָּה
בְּנִהְמַת מְצוּלוֹת אֵין חֲקֵר
שֵׁם דְּגִיגִי זְהַב מְפָרְכְּסִים
בְּמִלְתַּעוֹת כְּרִישִׁים
רוּבְצִי עַל דְּמִים
בְּזִיזֵי הַסְּלַע הַפְּעוּרִים
אֶל פְּנֵי תְהוֹם רַבָּא
שֵׁם גֵּן הָעֵדֵן
כֹּל עֵץ טוֹב לְמִינֵיהּ
וּנְחָשִׁים רוּחָשִׁים בְּעַפְצֵי עֲנָפִים
וְקִינֵן הוֹרֵג אֶת הַבָּל
וְאַרְיֵה יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה נִיבִים
עוֹמֵד גִּיאִיוֹן נְטוּי רַעְמָה
וְשׂוֹאֵג אֶל שְׁמַיָּא

קול דמי אחיד צועקים אליך מן האדמה איפה?